

стѣнытъ и на брѣговетѣ на Вислѣ едно отдѣленіе русска войска.

Нощь бѣше, когато влѣзохъ въ столицѣтъ. Палатытъ на велможытъ сїяхахъ отъ освѣтленіе, пѣтищата бѣхъ пълны съ безброино множество, чухъ пѣсни радостны, виното течеше изобилно по стѣгдытъ, тѣй що всичко показуваше че Полша има царь.

Болеславъ мя очакуваше съ нетърпѣніе. Пулосскый, каза ми той, върнѣхъ ся самичкѣкъ още на второй день, и излѣзе та отиде на събраніето, дѣто при всички старанія що положи, вліаніето на Руссїѣхъ ся видѣ да прораснуваше постепенно. Въ най-последнето събраніе, тая сутрина М. П. имаше почти всичкитъ гласове, и щѣше да ся провъзгласи царь, когато Пулосскый произнесе гибелното veto на неодобреніето. ***) На часѣтъ безброины сабли ся измѣкнѣ-

---

**) Правителственыйтъ уставъ на Полшѣ, въ послѣднїтъ вѣкове на сществованіето и, бѣше твърдѣ недостаточенъ; защото царскый вѣнецъ, като бѣ отъ най-напрѣдъ наследственъ, на послѣдкѣкъ станѣ избирателенъ (1572), прѣпродаванъ даже и на чужденцы. Повечето отъ шляхтытъ прилѣпнѣли на высокото благородство, бѣхъ твърдѣ сиромаси и отъ това често принудены да продаватъ гласовѣтъ си. Царьтъ нѣмаше никакъ право да събира войска, да прави договори, да върже сѣюзы, да отваря бой, да поставя сѣдовища и дрѣ. Законитѣ и дань-та ся рѣшавахъ по вышегласіе отъ Дїетытъ, които състояхъ отъ нунци или свѣтници. Въ тѣхъ ставаше и избираніето на царя, дѣто стояхъ всички възсѣднѣли на коніетѣ си, и всякой благороденъ юноша можаше да дойде и да даде гласъ; а само единъ отрицателенъ гласъ наричанъ veto въспраше